

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla az Erdős Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Erdős György ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a korábban dr. Kiss Tibor Zoltán ügyvéd, majd dr. Szentimrey Mária ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. május 4. napján kelt 10.P.27.888/2003/42. számú közbenső ítélete ellen az alperes részéről 44. sorszám alatt előterjesztett és 45. sorszám alatt megindokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

közbenső ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyja.

Ez ellen a közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperest az 1991-ben az alperesi kórházban végzett hasi műtétje után ismétlődő alhasi fájdalmai miatt többször vizsgálták, a fájdalmai organikus okát azonban nem sikerült megállapítani. 1999 áprilisában a felperesen - méhből történő vérzése miatt - méhtükrözést és kaparást végeztek. 2003 márciusában vesetáji görcsös fájdalmak miatt vizsgálták, ennek során a hasának baloldalán a köldök magasságától a hasfali izom alatt a vékonybelekhez hozzáfekvő draincsövet észleltek. Az idegen test 2003. április 3-án műtéttel történt eltávolítása után a felperes fájdalmai megszűntek. A 12 év óta fennálló panaszai miatt elnehezült életvitelére hivatkozva a felperes a Ptk. 339. §-a, 348. §-a, és 355. §-a, valamint az 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 77. § (3) bekezdése, 119. § (3) bekezdés b) pontja, 126. § (3) bekezdése, 129. § (2) bekezdés b) pontja és a 244. §-ára alapított keresetében 8.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és ennek 2003. március 10-étől a kifizetésig járó törvényes mértékű kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, amiért az 1991-ben végzett nyombélfekély műtétje során alkalmazott draincső az alperes nem kellően gondos eljárása miatt maradt a hasüregében.

Az elsőfokú bíróság az igazságügyi szakértői vélemény beszerzésére és annak szóbeli kiegészítésére is kiterjesztett bizonyítási eljárás során feltárt peradatok mérlegelésének eredményeként közbenső ítélettel megállapította az alperes kártérítési felelősségét a felperesnek az 1991. március 4-én végzett hasi műtétjével

kapcsolatban felmerült károkért. A közbenső ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a kirendelt igazságügyi szakértő megállapításai, valamint a ... Kórház Szülészeti Nőgyógyászati Osztályának a bíróság megkeresésére küldött válasza alapján vonta le azt a következtetést, hogy a 2003 áprilisi műtéttel a felperes hasüregéből eltávolított drainső az 1991-ben végzett hasi beavatkozás kapcsán maradhatott vissza a felperesben. Rámutatott, hogy az idegen testnek a hasüregben való bent hagyása a műtéti kockázat körén kívül eső olyan mulasztás, amely megalapozza az alperes kártérítési felelősségét.

Az alperes a fellebbezésében fenntartotta azt az elsőfokú eljárás során előterjesztett védekezését, amely szerint orvosi dokumentációval bizonyította annak tényét, hogy a 1991. március 9-ei műtét során alkalmazott drainsövet március 11-én vékonyabbra kicserélték, majd a 12-13-ai beírási dátummal eltávolították azt. Ezt alátámasztotta a lázlap március 13-ai „drain ex” bejegyzése is. Elfogadhatatlannak tartotta az igazságügyi szakértőnek azt a megállapítását, hogy a más intézetben utóbb végzett nőgyógyászati beavatkozás: hysteroscopia és abrasio során a felperes hasüregébe nem maradhatott vissza a drainső, mert az nagy hasi fájdalommal és lázzal járó tüneteket okozott volna. Hangsúlyozta, hogy ilyen tünetek a felperesnél az 1991. március 4-ei műtétet követően sem jelentkeztek az orvosi dokumentáció szerint, aminek az igazságügyi szakértő azonban nem tulajdonított jelentőséget. Rámutatott továbbá arra is, hogy a szakértői vélemény 6. oldalának hatodik sorában írtak szerint 1999. április 16-án a ... Kórházban a felperesen nem hysteroscopiat és abrasiot, hanem hysterectomiát végeztek. Elsődlegesen az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének a megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan - a megalapozatlannak tartott - közbenső ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

A felperes az ellenkérelmében az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének a helybenhagyását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy a nőgyógyászati iratokból egyértelműen megállapítható az, hogy nem használtak drainsövet a nőgyógyászati beavatkozásoknál.

Az alperes fellebbezése alaptalan.

A rendelkezésre álló peradatok alapján a Fővárosi Ítéltábla elfogadta az ítélezése alapjául az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása annyiban szorul pontosításra, hogy az alperes kártérítő felelősségét a káresemény idején hatályos jogszabályi rendelkezések alapján kell elbírálni.

A káresemény idején hatályos 1972. évi II. törvény (Eütv.) 43. § (2) bekezdése szerint az orvosnak a legnagyobb gondossággal és körültekintéssel meg kell tennie mindezeket az intézkedéseket, amelyek a betegségének megelőzéséhez, a beteg életének a megmentéséhez, gyógyulásához, munkaképességének

helyreállításához szükségesek. A (3) bekezdés szerint az orvos gyógyító-megelőző tevékenységéhez a tudományosan elfogadott vizsgálati eljárásokat, gyógymódokat és gyógyító eszközöket - a fennálló jogszabályok korlátai között - maga választja meg. Az orvos felelős a beteg vizsgálata és gyógykezelése, egészségének védelme érdekében tett intézkedéséért, illetőleg a szükséges intézkedések elmulasztásáért.

E jogszabályi rendelkezések figyelembevételével is helytállóan következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperesnél végzett hasi műtét következtében felmerült károkért az alperes tartozik kártérítő felelősséggel.

Az alperes fellebbezési érvelését érintően a Fővárosi Ítéltábla a következőkre mutat rá.

Tényként állapítható meg, hogy a felperes az 1991-ben végzett hasi műtét óta - az eleinte a műtéttel együtt járó fájdalomnak tekintett - nem szűnő ismétlődő hasi panaszok miatt több kivizsgáláson esett át, amelyek során képi felvételek is készültek. Azt, hogy a visszamaradt idegen testet az urológiai vizsgálata kapcsán készült ultrahangvizsgálatot megelőzően nem sikerült észlelni, kellően alátámasztja az az igazságügyi szakértői megállapítás, hogy a draincsövet a gázos béltartalom eltakarhatta. A felismerésének nehézségét a felperes 35. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldalán rögzített nyilatkozata is megerősíti, mely szerint a draincső az észlelése után készült CT felvételen sem volt egyértelműen kivehető, a felvétel ismételt elemzésére volt szükség.

A ... Kórház Szülészeti Nőgyógyászati Osztálya által megküldött nőgyógyászati kórlap tartalma és dr. ... osztályvezető főorvosnak a bíróság megkeresésére adott válasza (37. sorszám) aggálytalanra teszi, hogy a felperes 1999. április 17-én hysteroscopia-abrasio (méhtükrözés, -kaporás) beavatkozáson esett át, amelyek során „semmifajta draincső alkalmazására nem került sor”.

A rendelkezésre álló peradatok azt támasztják alá, hogy az alperesnél 1991-ben végzett műtéten kívül nem végeztek olyan egyéb műtétet a felperesen, amely draincső használatát tette szükségessé. Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes dokumentációja szerint először kisebbre cserélt, majd eltávolítottnak jelzett draincső a műtétet követően a felperes hasüregében maradt, és emiatt keletkeztek azok a fájdalmak, amelyek 12 éven át nehezítették el a felperes életét, és csak a hasüregben maradt draincső műtéti eltávolítása után szűntek meg. E ténynek a megállapítására alapot adó aggálytalan igazságügyi orvosszakértői vélemény ellentmondásosságát állító alperesi álláspontot a Fővárosi Ítéltábla nem fogadta el. Az a körülmény ugyanis, hogy az igazságügyi szakértői vélemény 6. oldalának 6. sora a szakértői véleményben többször is helyesen megnevezett, a felperes által mindvégig így közölt, a ... Kórház orvosi dokumentációjával is alátámasztott hysteroscopia beavatkozás helyett - elírás folytán - hysterectomiát tüntetett fel, nem kérdőjelezi meg az igazságügyi szakértői véleménynek azt a megállapítását, hogy az idegen test az alperesi kórházban végzett beavatkozásból maradt vissza. A szakértői véleményből kitűnően nagy hasi

fájdalommal, lázzal járó tüneteket a méhből perforációval a hasüregbe jutó draincső okozhatott volna, az adott esetben azonban a draincső az alperesi műtétet követően közvetlenül a hasüregben maradt vissza, mely tény kellő magyarázatot ad a felperesnél ténylegesen fellépő hasi tünetekre. A jogvita elbírálásánál egyébként nem a draincső rögzítésének az igazságügyi szakértő által kifogásolt - az alperes által vitatott - módjának van döntő jelentősége, hanem annak ténynek, hogy a felperes hasüregéből azt a visszamaradt draincsövet kellett műtéttel eltávolítani, mely bizonyítottan - az alperesnél 1991-ben végzett műtét során jutott a felperes szervezetébe. Az egészségügyi törvény káresemény idején hatályos idézett rendelkezésében előírt körütekintő és gondos eljárásnak ugyanis csak az felelt volna meg, ha a műtét után a beteg szervezetében a draincső nem marad vissza.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságnak az alperes kártérítő felelősségét megállapító közbenső ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - az előzőek szerinti pontosítással - helybenhagyta.

Budapest, 2008. február 8.

Dr. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Lévainé dr. Szakács Mária s.k.
előadó bíró

Dr. Puskás Péter s.k.
bíró